

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVII.

Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrise nu se restituie.
INERATE se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppels Nachfolger; Anton Oppels, J. Danneberg, in Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; in București: Agence Havas, Succursale de Roumanie; in Hamburg: Karolyi & Liebmann.
Prețurile inserțiilor: o seriă garmond pe o colână 6 cr. și 80 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tariful și invariable.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. sau 80 bani.

Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătă:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fl., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 3 franci.
Se prenumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentului pentru Brașov
la administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 89 etagiul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Ună exemplară 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 236.

Brașov, Joi-Vineri, 28 Octomvre (9 Noemvre)

1894.

O datoriă, ce ni-se impune.

Brașov, 27 Octomvre v.

Nici-odată nu s'a simțit mai tare între noi Români dorința, de a se face deplină lumină asupra situației poporului nostru, ca să scim cum stăm, ce voim, ce trebuie să întreprindem și cum trebuie să luptăm pentru realizarea postulatelor și aspirațiilor noastre naționale.

Voră dice unii, cari sunt de dați a lua lucrurile mai ușor, că nu este necesitate a ne bate capul așa de mult asupra situației, căci cu Ungurii scim cum stăm, ceea ce vrem este cuprins în programul nostru național și prin urmare n'avem decât să continuăm lupta.

Să continuăm lupta! Credem că nu există un singur Român bine-simțitor, care să nu fi conștient, că așa trebuie să se întempe, că lupta pentru limbă, naționalitate și drepturile noastre trebuie să-o purtăm mai departe cu rezoluțiune bărbătească. Acest postulat este chiar inherent dezvoltării noastre, este o cerință firească a organismului nostru național, care după toate legile naturei cu necesitate va crește și se va desvolta într'un chip său altul, pe câtă vreme va avea în sine putere de viață.

Nici că se poate admite măcar posibilitatea, că un popor, plin de viață și de viitor ca al nostru, ar fi în stare, în totalitatea sa sau în parte, să renunțe la continuarea luptei pentru existența sa și să se dea legat în prada celor care vor să-l exploateze pentru scopurile lor. Nu poate fi așă prin urmare vorbă de aceea, decât să continuăm lupta ori nu, ci grava întrebare este cum să-o continuăm, ca să ne potă duce la un bun sfârșit?

Adevărat, că cu adversarii noștri naționali scim cum stăm, scim ce voiesc și unde țintesc. Dér ore

este destul cu atâta? N'avem noi Români datoriă, ca, odată cunoscându planurile adversare, să căutăm mijlocele cele mai potrivite și sigure pentru a le pute combate și zădărnici, într'un potă fi striciciose intereselor noastre de viață?

Adevărat, că ceea ce vrem și pretindem e cuprins în programul nostru național, dér dela voință și pretensiune până la realizarea lor este încă un drum lung și anevoios, ce trebuie să-l percurgă fiă-care popor, care se luptă în condițiuni atât de grele ca poporul nostru. Cum suntem noi pregătiți pentru acest drum, studiat'am în de ajuns terenul, ce trebuie să-l străbatem, ca să putem învinge marile și nenumăratele piedeci și greutăți, ce ne stau în cale și cum suntem conduși?

Etă întrebările, ce ni-se impun așă cu totă vigoarea.

Cestiunea nu este și nu poate fi continuarea luptei, căci acesta, cum amă dișu, este o necesitate absolută și neîncungiurabilă, inherentă dezvoltării organismului nostru național, ci cestiunea, care trebuie să ne preocupe așă pe toți, este și trebuie să fiă *organizarea luptei noastre naționale*.

Disu-s'a și confirmat-s'a acumă de ajuns și din partea areopagului opiniunii publice europene, că scopul de căpeteniă al adversarilor neamului nostru este de a nedesorganiza și desființa ca națiune, pentru ca apoi să ne potă cu atâta mai ușor contopi în statul național unitar maghiar, la care aspiră ei.

Lucrării ce țintesc la desorganizarea și destrămarea organismului nostru național, trebuie prin urmare să-i opunem o lucrare energică, curajoasă și perseverantă pentru susținerea și întărirea acestui organism. Cu alte cuvinte, e neapărat de lipsă să organizăm lupta noastră națională pe base mai solide și mai tari.

Asupra acestui punct, credem,

că în general vom fi cu toții de aceeași părere, și numai asupra modalității cum se se facă această organizare a luptei noastre, se vor deosebi vederile unora și altora.

Situațiunea gravă, ca nici-odată până acuma, ne impune dér înainte de toate de a ne lămurii asupra modalității și de-a afla astă-felă calea cea mai bună și mai potrivită pentru ajungerea țintei noastre.

Poporul vrea lumină pe cărare întunecată a tristei încurături, în care o sorte vitregă l'a băgat fără voia lui.

Să ne facem datoriă, și pe câtă ne stă în puteri să-i dămă această lumină.

O declarare a președintelui Ligei.

In zilele din urmă se lăfise în presa opozițională de dincolo scirea senzatională și alarmătoare, că d-lă Iónu Lahovari, ministrul României la Paris, ar fi intervenit pe lângă diarele franceze, ca să nu mai publice informațiuni de ale Ligei, cu privire la cestiunea ardelenă, căci în Ardeal ar fi liniște etc. Unele diare spuneau, că în privința acesta ar fi sosită anumite informațiuni la Ligă, directă dela nise diarist franceși. Imprejurarea acesta a îndemnat pe președintele Ligei a publica următoarea declarare în „Voința Națională“:

Domnule directori! Unele diare din București arată, că președintele Ligei ar fi primit dela Paris dela trei directori de diare franceze, ba și dela nu sciu care domn, — acesta nu mai puțin decât împiegat la ministerul de esterne franceș, — informațiunile, de cari se ocupă acele diare române, cu referința la nu sciu ce înțelegere ar căuta să ia Legațiunea română din Paris cu unele jurnale parisiene. Ună jurnal de ieri séră mă și provocă direct să spun, ce este adevărat din aceste afirmări ale diarelor române.

Vă rog dér, domnule directori, să

bine-voiți a lua cunoscința de declararea mea, că la președința Ligei n'au venit scrisori dela nici un domn Delaunay ori Delaunag și nici dela „trei redactori franceși“. Primiți etc....

V. A. Urechii.

Parlamentul austriac și mórtea Țarului.

In ședința dela 5 Noemvre n. a parlamentului austriac, s'a întemplat o scenă foarte penibilă din incidentul propunerii președintelui *Chlumecky*, ca parlamentul să-și exprime condolențele din incidentul morții Țarului.

In motivarea propunerii sale, br. *Chlumecky* dișe, că Țarul Alexandru III a fost un amic probat al monarhului Francisc Iosif I și al casei domnitoare, care simte adencă pierderea lui dintre cei vii; alături de casa domnitoare împărtășescă această durere toate poporele Austriei, și dimpreună cu ele și membrii parlamentului, cu atâta mai virtos, că decedatul Țar a fost cel dintăiu ocrotitor al păcii lumii, și pentru susținerea acesteia și-a pus în cumpănă totdeuna influința puternice sale personalități. Europa îi datoresce recunoscința pentru acesta. Noi încă onorăm memoria răposatului, ca a unei întrupări a păcii, și recunoșcem cu bucurie, că moștenirea cea mai scumpă, ce a lăsat după densus, sunt binetăcerile păcii pentru toate poporele civilizate ale pământului.

Președintele dișe apoi, că după ce membri și-au manifestat aprobarea cuvintelor lui prin ridicare, acesta însemnă tot-odată introducerea în protocolul a cuvintelor exprimate de el. (Vii aprobări.)

Levakovski (deputat polon): Certă cuvânt!... *Protestez* (Contrațiceri în totă camera, mai ales pe băncile Cehilor).

Președ. *Chlumecky*: Nu-ți potă da d-tale cuvânt.

Levakovski (într'ună șgomotă uriașă): *Protestez contra acestei expresiuni de condolență, în numele Polonilor asupra de de-*

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

Beneficiul lui Bosco.

Din englezesc.

Dintre toți artiștii, cari străluceau în renumita arenă a ciroului Gallaxys, nici unul nu era în grad așa de mare popular și agreat, ca Signor Alfredo Bosco și flul său de opt ani Alfonso. Dcă acesta aveau să-o mulțămescă istețimei său pășirei lor cu deosebire plăcute, nu voim să cercetăm. Sigur este însă, că tata și fiul, dela prima și a aparițiunii lor, au fost primiți cu entuziasm și au scit să se conserve rara favore a publicului până la finitul stagiunii.

Când s'a făcut cunoscut, că să va da ultima reprezentați la circ, în beneficiul acestor doi agreati artiști, era în totă orașul numai o părere, că circul în sera acesta va fi literalmente înșesat de public.

Directorul a fost de părere, că această ultimă reprezentați din stagiune să aibă o deosebită strălucire printr'ună nu-

măr specială, și așa nise placate mari roșii anunțau, spre supriinderea și cea mai mare curiositate a orășenilor, cu litere mari, că Alfredo Bosco, renumitul artist, își va lua adio dela public c'un număr strălucit încă nevădit, cu așa numita „impuscătură à la Tell“. Tocmai ca în drama cunoscută, mărul avea să fi aședat pe capul copilului său, numai că pentru a pușca mărul, artistul avea să se folosească nu de arc, ci de un pistol.

In viața privată, Alfredo Bosco purta numele simplu de Alfred Grün; el era totă așa de puțin de origine italiană, precum ori care altul cu numele Grün. Dibăcia sa estra-ordinară în tot felul de bravuri de călărit și scamatoriă, îl făcuse să-și alăge încă de cu vreme cariera ciroului, care îi oferea un câmp bogat pentru talentele sale.

El se amoresă de-o tină și frumoasă cântăreță dela operă și se căsătorii cu ea. Dér fericirea căsătoriei sale a fost de-o scurtă durată; căci la nascerea primului său copil, tinăra mamă, spre nespusa mahnire a soțului său, și-a pierdut viața. Copilul a devenit idolul bărbatului văduv.

Totă existența sa se rădă în acest copil. Numai pentru el se străduia și muncea, și pentru copil renunța la tot ce putea să facă plăcută viața unui bărbat. Numai pentru a avea pe copil totă-deuna în apropiere sa, el îl pregătise și-l instruisse pentru propria sa carieră, și respinsese chiar și cele mai strălucite propuneri de angajament, îndată ce Alfonso nu era cuprins în ele.

A fost dér numai lucru firesc, că Bosco numai cu mare greu și după foarte lungi și vehemente desbateri a dat un răspuns afirmativ la propunerea lui Gallaxys, de-a surprinde publicul cu-o „impuscătură à la Tell“. Și acesta nu din cauză că n'ar fi avut încredere în dibăcia sa, căci era un escelent și sigur trăgător la semn și era exercitat în experimentele cele mai admirabile. Dér o temă adencă nu voia să-l părăsească nici de cum, nu cumva copilul, printr'o mișcare involuntară, să-și pună viața în pericol, și această temă nu se pută mișora, când el în diua decisivă observă, că copilul nu se află de tot bine.

„N'am nimic, tată, numai puțină

durere de cap“, răspunse copilul la întreba lui plină de grijă. „Până deséră o să-mi fiă mai bine“. Și când se făcú séră, îngrijatul tată legă de gâtul copilului un medalion cu un lanț de aur. Medalionul, fără de care lui Alfonso nu-i era iertat a pași pe arenă la experimente deosebit de periculoase, cuprindea un chip al mamei sale.

Directorul se convinse îndată, că toate așteptările sale vor fi întrecute și că păreții de în vor cuprinde astădi o mulțime, cum nu se mai văduse nici odată în circ, care de altfel și de altădată era bine cercetat.

Încă cu mult înainte de timpul fixat, asediă o mare mulțime de public în trăile ciroului, împingându-se și îmbulzându-se, ca să cuprindă locurile cele mai bune, și cu o oră înainte de începerea reprezentațiunii, circul era plin până în colțurile cele mai depărtate de o mulțime curiosă, gata de a-și arăta plăcerea și admirațiunea sa prin număröse aplause. Reprezentațiunea în fine încep.

(Va urma.)

datulă împărată. (Contrațiceri furtunose pe băncile Cehilor tineri).

Brzenowsky: Nici pe morți nu-i lasă în pace.

Vasaty: Suntă mai miserabili chiar și decât barbarii!

Bianchini: Și d-ta mai cutezi a te numi Slavă?

Președintele Chlumeczký face sfârșitul scenei prin aceea, că a trecut îndată la ordinea zilei.

Noul Țară.

Sciri sosite din Livadia spun, că Țarul Nicolae III va pleca ați în 8 Noemvre, dimpreună cu curtea, la Petersburg, unde va sosi în 13 l. c. Țarul Nicolae se va instala la Petersburg în apartamentele de erna ale palatului tatălui său. Pentru principesa Alice vor fi arangiate încăperile palatului-Anitschov. Ea va locui dimpreună cu Țarewna veduvă.

Foia oficială rusescă publică telegramele Țarului, drept răspuns la expresiunea de supunere a Senatului și a Sfântului Sinod. Telegrama adresată Senatului e de cuprinsul următor:

„Fiind convins de devotamentul, pe care Senatul l'a manifestat față de mine, nu mă îndoiesc, că în el voi afla un însoțitor la muncă, în serviciul scumpei patrii și pe calea, ce a croit' o neuitatului meu părinte“.

Sfântului Sinod, Țarul a trimis din Livadia următoarea depeșă:

„Mulțumesc din inimă pentru condolența D-Vostre, ce mi-a sosit în momente de regretul cel mai adânc. Pătruns de iubire fierbinte față de fericitul meu părinte, voi urma exemplul său, și toate puterile mele voi jertfi în serviciul scumpei patrii și al bisericii ortodoxe“.

Manifestul dat din incidentul trecerei principesei Alice la religia ortodoxă, e următorul:

„Ați, în 21 Octomvre (câl. v.) s'a săvârșit sfânta ungere a miresei noastre, în ritul ortodox, spre liniștea noastră și a întregii Rusii. Mirăsa noastră a primit numele de *Alexandra Teodorovna* și titlul de mare ducesă și *Alteță imperială*“.

O telegramă din Petersburg aduce scirea, că Țarul Nicolae II va forma un nou guvern în Rusia. Ministrul *Giers*, apoi miniștri de război și instrucțiune publică, își vor păși în carându posturile. În locul lui *Giers* va veni ambasadorul din Viena, prințul *Labanov*, care, ca și *Gorciacov*, va fi și cancelar al imperiului. Ca ministru de război, probabil, că va fi numit șeful statului major *Obrucev*.

Uncle și altele.

Clușiu, 7 Noemvre 1894.

Stimate D-le Redactor! Tinerii români dela universitatea de aici hotărâră încă în luna lui Septemvre a. c., să desvölte o activitate mai spornică, decât în anii trecuți, pe terenul literar-social, să arangieze, după putință și împrejurări, serate literare-musicale, petreceri sociale intime etc. al căror venit ousat să fiă destinat pentru Casina română din loc.

Ciclu acestor recreațiuni spirituale s'a și început cu o serată literară-musicală, arangiată în 3 l. c. în localitatea casinei române. Programa seratei a fost bine compusă și fiă-care din punctele ei a corăspuns pe deplin caracterului negenant și confidențial, celă au astfel de intruniri intime. S'ar aștepta însă, ca publicul inteligent român din Clușiu să sprijinească mai mult aceste încercări îmbucurătoare ale tinerilor noștri, și să ia parte în număr mai mare la aceste producțiuni și petreceri folositoare pentru promovarea vieții sociale, care între Români clușieni, putem dice, de mult se află într'un stadiu de regres.

Formarea unui cor stabil între tineri, arangierea unor astfel de conveniri și serate, împreunate cu sprijin moral și cu interes din partea inteligenței române de aici vor avă sigură ca urmare un raport mai amical și intim. de o parte între tineri și bătrâni, de

între universitari și familiile române din Clușiu și juru, un raport, de care noi tocmai acum, și chiar în cuibul acesta al șovinismului, avem mare lipsă, pentru-ca puțină căi suntem să slămă într'o falangă strinsă și compactă.

Procuratura din Clușiu, de vr'o câte-va zile încoco, umblă în ruptul capului după date sigure și precise privitoare la familiile întemnițatorilor noștri politici dela Seghedin și Vațu, raporturile lor intime familiare, starea averi lor, starea averi familiilor, cărora aparțin soțiile lor etc.

Să fim cu luare aminte!

Domnule Redactor! În numărul de astăzi al *„Tribunei“* cetesc într'o corespondență dată din Brașov și subscrișă de *„Amicus“*, nisce sciri forte „neliniștitoare“, că adevărat „prefacerile vremurilor din urmă i-au dat și Brașovului o față mai „liniștită“, că „de pe stradă liniștea intră și în case; e scădută voința de a te manifesta cu putere. Ast-fel centrul preocupărilor a devenit mai ales cultura și institutele, în care ea (liniștea?) se cultivă, se imparte. Grija de această singură aureolă rămasă Brașovului, este forte mare, este unori chiar penibilă;“; că „politica se cam retrage în unghete...“ și că „își așteaptă omul, care să o înalțe înălțat;“ și în fine, ce e mai neliniștitor, că „svonuri vorbeau de o revenire la starea de neclaritate de mai înainte(?) Se credea într'o acțiune „moderată“...“

Vă rog, domnule Redactor, și Vă pun la inimă, să lucrați din toate puterile, ce vă stau la dispoziție, ca să delăturați starea „neliniștită“, ce a cuprins pe „Amicus“ și pte pe mulți consoți ai săi din cauza „liniștei“, ce domnesce în Brașov. Da! Se accentuați nu odată, ci și de o sută de ori, că politica se o porțe aceia, cari sunt chemați pentru ea, er semi-și talmi-politicii să se retragă mai bine în unghete. Mai departe, Vă rog, să accentuați, că „centrul preocupărilor se devină cultura și institutele, și că grija de ele se fiă cât se pte de mare“, pentru-că noi Români și așa avem puține institute culturale, cari se susțin cu grea muncă și sudore. Să ne nisimă a lăși prin ele cultura națională cât se pte de multă în popor, să le păstrăm și să le ingrijim, ca pe nisce mărgăritare scumpe, ce împrăști rațe de lumină. Cultura națională este basa luptelor noastre, și școlile noastre sunt mijlocul, prin care putem ajunge să fim recunoscuți în sensul strict al cuvântului, ca popor cult european; atunci va fi mai larg și cercul celor, cari politisându, vor pte susține cu succes și cu demnitate cauza poporului nostru.

Vă rog mai departe, domnule Redactor, să accentuați tot-deuna, că omienii noștri trebuie să se ferescă de „neclaritate“. „Neclaritatea“ este un rău, care ne-a produs nouă Românilor mari pagube, ba și desastre pe toate terenele. Să ne ferim de ea, căci ne întunecă și ne zăpăcesce, atât pe teren social și politic, cât și pe teren literar, despre ceca-ce se pte convinge ori și cine, decă va ceti pasagiul ultim al corespondenței din Brașov. („Tribuna“ Nr. 228), începându dela „Un altă moment...“ și până la subscrierea „Amicus“...

Primiți expresiunile mele de stimă și...la revedere!

— S. —

Mortul din Livadia.

Imormentarea Țarului Alexandru III se pare, că nu se va face mai curându de două săptămâni. Programul oficial al imormentării încă nu s'a publicat până acum.

Cosciugul, care s'a trimis la Livadia, și în care va fi așezat Țarul, e din lemn de stejar obdus cu aur, pe el emblema împărăției, asemenea de aur. Cosciugul se rașimă pe picioare de leu din aur și pe dinăuntru e căptușit cu catifea.

Cadavrul Țarului a fost imbalsamat ieri și s'a espus la vederea publică în capela imperială din Livadia.

În Moscva se fact mară pregătiri pentru primirea mortului. În numele orașului se va depune o cunună pe cosciug și la imormentarea din Petersburg va merge o deputație. Orașul a votat o sumă de 50,000 ruble pentru ornamentul funebru.

O telegramă din Paris aduce scirea, că Țarewna a adresat o depeșă principelui și principesei de Wales, în care le comunică, că Țarul, în orele din urmă, a rugat-o călduros, să spriginască pe fiul său pe calea păcii și să-l învețe la blândete.

Din diferite părți sosesc sciri, că din incidentul morții Țarului s'au luat măsuri severe în stil mare. Deja cu trei săptămâni înainte, totă poliția secretă a fost pusă în picioare, ca să studieze spiritul, ce domnesce în popor. Măsurile aceste preventive erau încât-va justificate, de-orece chiar și acum se vorbește în Petersburg, ca fapt, că Țarul a fost înveninat de însuși bucătarul său, pe care însuși Țarul l'a aruncat jos din cupeu între Spala și Livadia.

Miscarea, ce a produs'o în Moscva morțea Țarului, nu se pte descrie. În ziua morții, s'a întemplat în teatrul curții o scenă agitată. Indată după ridicarea cortinei, publicul a cerut intonarea imnului național. Abia s'au audiu primele acorduri, și o miscare, ce se asemna unui suspin prelungit, se născu în sală. Cu capetele plecate omienii părăsiră teatrul și mulți plângeau.

Într'o biserică din Moscva s'a întemplat următoarea scenă. Tocmai sfârșise preotul slujba pentru însănătoșarea Țarului, când un țăran s'apropia de altar strigându: „Am cincisprezece cai și o trăsură, le dăresc drept jertfă bisericii, ca să se roge mereu preotul pentru însănătoșarea scumpului nostru Țar“. Darul a fost primit.

Renumitul cetitor de cugete, *Cumberland*, publică în *„Pall Mall Gazette“* următoarele: Am avut norocirea de-a veni în atingere cu mulți domnitori, der dintre toți Țarul Alexandru mi-a oferit cea mai interesantă problemă a studiilor mele. La cei mai mulți domnitori ni-a fost ușor, să le citesc gândul; cu Țarul însă alt-fel sta lucrul. El nu voia de loc să se împrietinască cu ideea, ca cine-va să-i citească gândurile. Odată însă totuși m'a lăsat să experimentez. Am lipit amândoi o bucățică de hârtie pe perete, și pe acesta trebuia să scriu cuvântul, la care se gândea Țarul. Am început scrisoarea în limba rusescă c'un *R*, după care au urmat destul de repede și celelalte litere, până când am scris *Russia*.

Eminentul publicist frances *Vogüe*, a scris un caracteristic articol despre Țarul Alexandru III. După el, decedatul Țar era tipul adevărat al străvechilor Ruși din Moscva. El a dat limbii și literaturii ruse direcția națională prin aceea, că a stabilit, c'o rigore draconică, unitatea limbei. Curtea rusescă, care mai înainte era forte poliglotă, sub el s'a rusificat total. Mai ales Finnii și-au pierdut de tot caracterul național sub domnia lui.

Vă fi de interes să cunoscem acum și păreri, ce le au foile polone despre fostul autocrat rus.

În numărul său de Duminecă *„Dziennik Polski“* dice: Alexandru III a fost autocrat în adevăratul înțeles al cuvântului. El și-a închis împărăția dela curente de idei europene și a guvernat după sistemul barbariei asiatice. Der chiar și decât acesta, sistemul său a fost mai rău, fiind-că s'a arătat în forme rafinate. Umanismul Europei plânge pe Țar; plânge mai ales, că la sfârșitul vécului XIX, 100 de ani după marea revoluțiune, a fost posibil un astfel de Țar.

„Gazeta Narodova“ din Lemberg își începe articolul din 3 Noemvre ast-fel:

„A murit Țarul Alexandru!“ — dice Rusia oficială. „A murit Anti-Christ!“ dice rascolnicul rus. „A murit Chanul Crimeii!“ dice Rusul liberal. „A murit Țarul!“ strigă fiă-care Polonul, căci fiă-care Țar a fost una din puncte de vedere al Polonilor. N'a fost nici o deosebire între primul, al doilea, al treilea și al patrulea.

„*Czas*“ dice, că Țarul decedat a fost un simplu asupritor al Polonilor, a cărui domnie a dat Rusia cu mulți ani înderăt în privința morală, culturală și economică. Sistemul său de guvernament a fost — din punct de vedere polonesc — un sistem de prigonire a naționalității și religiei. Domnia lui reamintese timpurile lui Dioclețian, și astfel e forte greu a nu vedea în morțea lui degetul lui Dumneșu.

SCIRILE ZILEI.

— 27 Octomvre.

Reforma legii electorale. O foia un-gurască din Budapesta aduce scirea, că ministrul Hieronymi se ocupă cu reforma legii electorale. Ministrul de interne — dice numita foia, — a adresat ministrului Lukats o hârtie, prin care îi cere lămuriri asupra împrejurării, că ce fel de masse ale populațiunii de sub administrațiunea sa s'ar pte împărtași de dreptul electoral, la casă, decă se va introduce o nouă reformă electorală.

— 0 —

Reuniunea femeilor române din Sibiu. Despre adunarea generală a acestei reuniuni, ce s'a ținut Dumineca trecută, *„Telegraful Român“* scrie între altele: Adunarea, condusă cu mult tact de d-na prezidentă *Maria Cosma*, a fost forte bine cercetată. Din raportul comitetului, cetit de secretarul, d-l N. Șuluțiu, se vede, că școla reuniunii a fost cercetată în anul 1893/94 de 23 eleve. Esamenes s'au făcut sub conducerea d-mnei presidente *Maria Cosma*, de față fiind și inspectorul reg. Anul scolastic curent s'a început la 5 Sept. și s'au înscris 24 eleve, insinuate sunt cinci, cu totul 29. Reuniunea are 4 membri onorari, 4 fondatori, 30 pe vieț, ajutatori cu taxa solvită pentru tot-deuna 31, ordinari 92 și ajutatori 61, total 222. Conferențele ținute în primă-veră de d-nii *M. Voileanu*, *Dr. P. Spanu*, *Dr. V. Saftu*, au dat un venit de 58 fl. 20 cr. Institutul „Albina“ a dat un ajutor de 300 fl., pentru care adunarea i-a exprimat mulțumită protocolară. Din raportul bugetului pro 1895, cetit de cassariul, d-l Rațiu D., se constată la venite suma de 1722 fl. 50 cr. și un escedent de 316 fl. 54 cr. Adunarea a luat raportul la cunoscință și a primit toate propunerile comitetului. În fine d-na *Maria Cosma* mulțumi membrilor, că s'au adunat în număr atât de frumos, dovadă de interesul, celă pte pentru această reuniune și roga, ca acest interes să-l dovedesc și pe viitor, și cu aceste încheie adunarea care mulțumi d-nei presidente prin însuși flețitoare urări de „Să trăiescă“.

— 0 —

Wekerle — ministru de agricultură. În cercurile partidei liberale a făcut mară surprindere o declarație a ministrului *Wekerle*, făcută în cerc privat, că decă dela cauza politice bisericești se va ivi erași crisa, atunci el ia portofoliul ministeriului de agricultură. De aici se pte deduce că situația guvernului se clatină și că poziția lui nu este sigură.

— 0 —

Italienii contra Austriei. Întemplările din Istria iau proporții tot mai mari; ne liniștea între Italieni se lătesce tot mai tare. În 5 Noemvre s'a ținut în Roma mare adunare populară, al cărei obiect de discuție a fost cestiunea națională italiană în Istria. După o lungă desbatere adunarea a luat o rezoluțiune, în care se exprimă indignațiunea pentru nedreptatea ce li-se face Italienilor din Istria.

— 0 —

„Pester Lloyd“ oprit în Serbia. Cătim în *„Hazánk“*, că organul jidoves

guvernului unguresc, adică „Pester” este oprit de guvernul din Belgrad și trece granițele regatului sârbesc, din care, că agitază în mod obrosnic contra lor actuale din Serbia. E foarte de do- ca această infectă foișă se nu mai potă ne nici granițele României, contra căreia țără în mod și mai nerușinat.

—o—

Umilirea Chinei. Din Londra se tele- ghază, că guvernul chinez a cerut for- tă intervenția puterilor europene pentru scierea păcii cu Japonia. Ambasadorul chinez a călătorit la Londra și Paris, să se comunice respectivelor guverne in- ția Chinei.

—o—

S'a pierdut așî Joi pe drum dela păne până la Nr. 5 Strada Prundului — boa de Samur. Posesora rógă pe aflător bine-voiescă a i-o preda la propria mână Nr. 5 Strada Prundului, ori la Redacția noastră, având a primi o recompensă.

—o—

Ună lecă pentru popor. Ca atare se pôte, comanda MOLL'S Franzbrantwein și sare care întrebuințate regulat vin'ecă durerile de cheiatură și răceli. Prețul unei sticle 90 kr. se pôte căpeta zilnic prin poșta dela farma- ciutlu A. Moll, liferantulu curții din Viena Schlauben 9. In depourile din provincia se se trăspresă preparatele lui Moll, provédute cu marca de contravenția.

Tinerimea la mormântul lui Gozdu.

Budapesta, 3 Nov. 1894.

Tinerimea română universitară din Budapesta, conscie de misiunea sa, emo- ționată de faptele nobile ale bărbăților bine-făcători ai poporului român, nu a trecut cu vederea de a serba reamintirea unui Mecenat român, care a îngrijit de vârtea și viitorul tinerimei române, ci a sărbătorit o zi de sărbătoare, pentru-ca să- șă manifeste recunoștința și mulțămia față de marele bine-făcător *Emanuil Gozdu*. Și într'adevăr, ziua de 1 Noemvre ne-a chiamat în cimiterul, ce se întinde la capătul străzii Kerepesi (Kerepesi temető), ne-a chiamat, ca să serbăm me- moria răposatului Gozdu.

Biserica noastră n'are nici o sărbătoare în această zi, dér aici în Budapesta, con- formă dispozițiilor orășenesci, numai în acea zi potă să mergă corporațiunii la mormintele din acest cimiter. Tinerimea română de aici a profitat de ocaziune și în ziua aceea, la ora 1 d. a. s'a întrunit în localul societății de lectură „*Petru Ma- rior*”, de unde apoi în corpore a plecat spre mormântul lui Gozdu, mergând înainte d-lu drd. *Gava* cu d-lu *Mănoiu*, care era însărcinat, ca în numele stipen- dișilor fundațiunii lui Gozdu să vor- bescă la mormânt.

Mulțimea, care anume eșise să vadă corporațiunile, cari trecu spre cimiter, se încerca să descifreze cuvintele de aur, scrise pe bandele, ce atârnav pe cu- nuna, ce s'a depus la mormânt. In nu- meru mare înaintau spre mormânt; în ci- miter era o imbulzală nespasă.

La mormânt nu eram numai noi; aici era reprezentată și reprezentanța fun- dațiunii Gozdu prin magnificența sa d-lu *Al. Cimponeriu* și prin esatorulu funda- țunii *G. Bogoevicu*; afară de câteva fa- milii, mai erau și mulți străini, de națio- nalitate maghiară. Aici trebuie să constat că durere, că vre-o căți-va tineri univ- ersitari, cari se nutresc din ródole fundațiunii lui Gozdu, cari pôte fără ajutorul, ce-lu primesc din această fundațiune, n'ar fi fost în stare să-și continue studiile la univ- ersitate, vre-o căți-va, dicit, au aflat de ouviință să rămână acasă, séu ce séu eu unde, decât să vină cu noi la mormânt. Au fost însă și tineri de aceia, cari deși nu sunt stipendiști de ai lui Gozdu, dér părăsiți de faptele nobile ale lui, au luat parte la această mică festivitate.

După depunerea cununei pe mormânt pași d-lu *Nicolae Mănoiu*, studentu în drep- turi, în mijlocul nostru și ținu o vorbire ocazională, pe care V'o trimet aici în es- trasu, precum am primit-o dela d-sa, și v- rog să o publicați, pentru-că cuprinde

cruri, pe cari trebuie să le cunoască ori-ce Român. — Seriositatea și tonul sârbă- toresc al oratorului, aspectul jalnic al ascultătorilor, cari erau mândri, că potă și ei sărbători memoria unui mare bărbat român, față de cei ce se tânguesc la mormântul lui Kossuth: acestea tôte au făcut pe mulți trecători maghiari să se opriscă împrejurul monumentului, să-și descopere capul și să asculte pe vorbitor.

Dino.

Discursul panegiric,

ținut în 1 Novembre 1894, la mormântul lui *Emanuil Gozdu* în Budapesta, de *N. Mănoiu* st. jurist.

„Monumentum aere perennis sibi erexit”

Ne-am adunat împrejurul acestui mormânt, cufundat în liniște și tăcere, ca să depunem tributul venerațiunii și pietății noastre, ce datorim virtuților unui Mecenat român, bine-meritat prin no- bilele sale fapte, prin serviciile sale ridicate la altarul bisericii noastre, prestate în in- teresul statului, patriei și națiunii sale.

Acest moment de condolență ne îndreptă reamintirea la obiceiurile străbu- nilor noștri, la datinile frumoșe ale măre- țului popor român, care câtă era de puternic, glorios și renumit în lume, avea datina frumoșă, ca la mormintele bărbăților distinși prin servicii publice, prin fapte înregistrate în cadrele istoriei, să se adune, și acolo să arate devotament și pietate față de umbrele mărețe ale acestor mari bărbăți, cari au dispărut de pe scena lumii; se aduna poporul, ca să dea exemplu de imitare posterității, și acolo prin vorbiri panegirice, ce se țineau cu acea ocaziune, descriau cu colorile cele mai vii faptele mărețe ale bărbăților bine-meritați pentru patrie și națiune.

Dér nu numai la popoarele antice, la Romani și Egipțeni, aflăm datina acesta frumoșă, ci mai la tôte popoarele moderne; popoarele înaintate în cultură, prin diferite semne de distincțiune, — prin ridicarea de monumente și statue, — dovedesc venera- țunea și devotamentul lor față de bărbății, cari au trecut din această lume, în- cununându-și fruntea lor cu cunună neveste- jite de lauri, jertfindu-se pentru interesul bisericii, patriei și națiunii.

Ast-fel și noi, pătrunși până în adên- culu inimei de faptele nobile ale bărbă- ților noștri români, aducându-ne aminte, că și noi, tinerimea română universitară din capitala Ungariei avem să ne împli- nim o datorință sfântă față de bine-făc- torii bisericii și națiunii noastre, aflărm astăzi, ziua și ora, în care ne-am adunat în jurul acestui monument măreț, pen- tru a depune tributul venerațiunii, pie- tății și recunoștinței noastre, la umbra unui Mecenat și fiu al bisericii și națiunii noastre.

Etă, fraților, aici sub această pētră, în sinul mormântului rece, zac resturile pământesci, osămintele fericitului „*Ema- nuil Gozdu*”.

Nu potă trece cu vederea virtuțile, ce caracterisază și decorază pe unu muritor în această lume trecătoare și plină de suferințe, ci mă opresc puțin, căci mă simt dator a aminti unele amănunte din viața răposatului și marelui nostru bine-fă- cător.

Emanuil Gozdu s'a născut în 9 Fe- bruarie 1802, din părinți macedo-români, neguțători în Oradea-mare, având de mamă pe ficia lui *Dimitrie Poynaru* de Darocz, din Bihor; a terminat cu mare diligență și progres studiile gimnasiale și facultatea juridică în Oradea-mare, ér după obținerea censurei, s'a stabilit ca avocat în Bu- dapesta; a funcționat apoi ca asessor tabular în mai multe comitate; în a. 1861 fu denumit comite suprem al Carasului și membru al Casei magnaților; la a. 1866 fu ales deputat al Dietei ungare, ér la 1869 fu numit jude la Curtea judiciară supremă a Ungariei.

Tôte aceste înaintări în funcțiuni înalte de stat, ne dau cele mai înverdate argu- mente despre activitatea, zelul, diligența

și progresul dezvoltat pe terenul pu- blic.

În urma meritelor câștigate prin ser- viciile publice, fu decorat la a. 1867 cu ordinul *Leopoldin* clasa III-a.

Deși în prima căsătorie a fost cer- cat de grele necasuri, rapindu-i nemilosa mörte pe soția sa *Anastasia* născută *Po- meta*, véduva *Vulpe*, femeia macedo-română din Pesta, a pășit la a II-a căsătorie cu d-na *Melania* născ. *Dumcea*, familia totă macedo-română din Budapesta, cu care a petrecut o viață fericită până la sfârșitul zilelor sale, când după o luptă a vieții de 68 ani, după ce densusul servi cu tötă consciențiositatea, patriei și statului, obosit de sarcina anilor, în urma unui morbu, în ziua de 22 Ianuarie a. 1870 își dete nobi- lul sufletu în mânil Creatorului.

Dér se nu credem, fraților, că fe- ricitul *Gozdu* este mort, nu, ci din con- tră el trăese; fapta sa măreță, — unică în felul său, — jertfa cea bine primită, ce o a adus el la altarul bisericii și na- țunii române, i-a eternizat nemurirea.

Nu voi intra mai afund în biografia acestui nenuritor bărbat și a arăta mai pe larg faptele sale, căci nu cred, că va fi în Transilvania și Ungaria suflare romă- nescă, nu cred, că va fi biserică ortodoxă și casă țărănescă, prin care să nu fi resu- nată numele acestui bărbat.

Vedem omni, cari au avut bogă- țile lui *Cresus* și comorile lui *Jov*, însă lăcomia și imbuibarea lor cea mare nu i-au lăsat, ca să se cugete și la lipsa de- aprăpelui lor, ci au căduti sclavi aurului și argintului, trăind numai pentru sine.

Emanuil Gozdu însă a purtat grije și de sine, dér nu și-a uitat nici de nemul său românesc. Iubindu-și biserica și na- țunea, averea sa câștigată cu multă trudă, ostentă și înțeleptă administrare, prin dis- pozițiunea sa testamentară din 4 Noemvre 1869, a donat-o bisericii și națiunii sale, sub numirea „*Fundațiunea Gozdu*”.

Adencă a fost pătruns acest bărbat de ideea sublimă „*biserică și națiune*” pentru care a jertfit tötă agonisela sa. Ni-a lăsat pomul în veci roditor, fân- țana cea nesecată, din care se nutrește și adapă astăzi sute, ér mai târziu mii și mii de fi ai bisericii și națiunii sale.

(Va urma).

Convocări.

Reuniunea învățătorilor rom. gr. or. din districtul XI, al Făgărașului, își va ține adunarea generală districtuală din estă an în zilele de 6, 7 și 8 *Novembre v. c.* în comuna *Galați* (Făgăraș), la care se in- vită toți membrii, precum și toți binevoi- torii acestei corporațiuni.

Conform statutelor, epitropiile paro- chiale sunt rugate a provede pe învăț- torii membri cu diurne de 1 fl. pe zi și pașdul de călătorie.

Programa.

Ședința I. *Duminecă în 6 Novembre, a. m.*: 1) Asistarea la serviciul divin și cele- brarea parastasului pentru decedații mem- bri ai reuniunii. 2) Deschiderea ședințelor și apelul nominal. 3) Statorirea definitivă a programei. 4) Alegerea comisiunilor. 5) Incasarea tacselor dela membri și înscrierea de membri noi.

Ședința II. *Duminecă în 6 Novembre, p. m.*: 6) Raportul general al comitetu- lui central 7) Raportul cassarului gene- ral. 8) Raportul bibliotecarului. Ceteira prelegerilor practice, prelucrate din ob- iectul de învățământ „drepturile și dato- rințele cetățenesci”, în scola poporală ele- mentară și anume: 9) Familia, de *Aurel Opișu*. 10) Conferință didactică asupra acestei prelegeri. 11) Comuna, de *Ioan Bănuțu*. 12) Conferință didactică asupra acestor prelegeri.

Ședința III. *Luni în 7 Decembre a. m.*: 13) Comitatul (p. I.) de *Ioan Mih.* 14) Comitatul (p. II) de *Ioan Ciungara*. 15) Conferințe didactice asupra prelegerilor de sub. pt. 13. și 14. 16) Statul, de *Macedon Grecu*. 17) Conferință didactică asupra prelegerilor de sub pt. 16. 18) Legile, de *Emil Mandocea*. 19) Conferință didactică asupra prelegerilor de sub. Nr. 18.

Ședința IV. *Luni în 7 Novembre p. m.*: 20) Biserica, de *George Andron*. 21) Con- ferință didactică asupra prelegerilor de sub pt. 20, 22) Obiectele statorite la pct. 3 din această programă.

Ședința V. *Marți în 8 Novembre p. m.*: 23) Referada comisiunii însărcinată cu cenzurarea raportului comitetului central. 24) Referada comisiunii însărcinată cu cenzurarea raportului casarului. 25) Refe- rada comisiunii însărcinată cu cenzurarea raportului bibliotecarului 26) Referada co- misiunii pentru propuneri. 27) Alegerea unei comisiuni pentru verificarea protoco- lului din ședința ultimă. 28) Constituirea pe un nou period de trei ani. 29) Inchi- derea ședințelor.

Făgăraș, Octomvre 1894.

Iuliu Dan,
președinte.

Ioan Berescu,
secretar.

Despărțământul III din Făgăraș al „Asociațiunii transilvaue pentru literatura r. și cultura poporului român” își va ține adunarea sa generală ordinară în 18 No- vembre a. c. st. n. la 2 ore p. m. în Fă- găraș în sala Otelului „*Lauritsch*”, la care cu onore se invită toți membrii și binevoitorii acestei Asociațiuni ca să participe câtă mai numeroși.

Programa se va distribui în ziua adunării. Din ședința subcomitetului des- părțământului III, ținută în Făgăraș la 4 *Novembre 1894 st. n.*

Iuliu Dan,
secretar.

Basilii Rațiu,
director. desp. III.

Sciri telegrafice.

Budapesta 8 Noemvre. „Coresp. politică” anunță: Desbaterea proiectelor de lege bisericesci-politice res- tante, va urma numai după sancțio- narea celor deja votate.

Nu este până acuma nimic cu- noscut privitor la faimele despre o fuziune între partida guvernului și opozițiune.

Modul cum *Francisc Kossuth* și-a inaugurat activitatea politică în Ungaria, a uimit chiar partea cea mai mare a opozițiunii. Dcă va continua ast-fel, de sigur că în curând va face politicesc fiasco. Purtarea lui îngâmfată pôte produce numai vii reprobări.

Viena, 8 Noemvre. La amba- sadorul rusesc s'au întâișat ca re- presentanți ai clubului *Cehilor* ti- ner Engel și *Kramer*, pentru ca pe baza unei hotăriri a clubului să es- prime condolența pentru pierderea cea mare, ce a suferit o națiunea-soră rusescă prin mörtea *Țarului*. Cei doi deputați au vorbit rusesc.

Kistapolcsany, 8 Noemvre. Față cu faimele neliniștitoare se constată, că *Archiducele Carol Ludovic* se bucură de cea mai bună sănătate.

Newyork 8 Noemvre. La alegeri până acuma au reușit republicanii.

Literatură.

Nuvel. In Institutul tipografic *T. Liviu Albini* din Sibiu a apărut o co- lecțiune de novele întitulate: *Mora* din vale, Două surori, Sița, Letiția, Valurile vieții, La crucea de pētră, Nicu ciobăne- lul, Din tainele Bosforului. Autor: *I. Russu Șirianu*. Prețul unui esemplar constă- tător din 196 pag., este 1 fl.

Limba română. In editura librăriei *Nicolae I. Ciurcu* din Brașov a apărut: „*Limba română: Ființa, originca, rudeniile și istoria ei*. Manual pentru gimnasii, școle reale și pedagogice (normale), de *Virgil Onițiu*, directorul gimnasiului român din Brașov”. Form. 8° de 75 pag. Prețul 50 cr. După planul de învățământ apli- cat la gimnasiul român din Brașov, cartea de față e destinată de-a fi manual pentru limba română în cl. IV gimn.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**Redactor responsabil: **Gregoriu Măioru.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 7 Novembre 1894.

Renta ung. de aur 4%	123.10
Renta de corone ung. 4%	97.55
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	128 —
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.70
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	125.25
Bonuri rurale ungare	96.65
Bonuri rurale croate-slavone.	97. —
Imprum. ung. cu premii	165 —
(osuri pentru reg. Tisei si Segedin.	142.50
Renta de hartie austr.	100.30
Actii de-ale Banței austro-ungarã	1043. —
Actii de-ale Banței austr. de credit.	391.10
Actii de-ale Banței ung. de credit.	490. —
Napoleonori	9.89 1/2
Marci imp. ger.	61. —
London (lire sterlinge).	124.30
Rente de corone austr.	99.45

Cursul pieței Brașov.

Din 8 Novembre 1894.

Banconote rom. Cump	9.76	Vënd	9.78
Argint român. Cump.	9.68	Vënd.	9.72
Napoleon-d'ori Cump.	9.85	Vënd.	9.88
Galbeni Cump.	5.80	Vënd.	5.86
Ruble rusești Cump.	135. —	Vënd.	—
Lire turcești Cump.	11.10	Vënd.	—
Marci germane Cump.	60.60	Vënd.	60.60
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Nr. 380—1894

PUBLICAȚIUNE.

In puterea concludului reprezentantei comunale orașenești se aduce la cunoștința generală, cumcă în 20 Novembre a. c. se va vinde în oficiulatul orașenesc economic pe cale scripturistică de oferte ș a tra pentru cofetarie de pe promenada de sus.

Reflectanții au de a așterne până la 10 ore înainte de prânđu a amintitei zile la același oficiulatu, unde se află tot-de-odată și condițiunile de oferte, ofertele timbrate și provădate cu vadiu de 5%.

Brașov, în 22 Oct. 1894.

Oficiul orașenesc economic.

526,2—2

Bune și eftine. Orológe de busunar! Bune și eftine.

Am încheiată cu o fabrică de orológe din Elveția o afacere foarte avantajioasă, astfel, că potú vinde d'aci 'nainte orológe de busunar de aurú și argintú, pentru D-ni și D-ne cu

25% mai ieftin, ca până acum.

Cu totă stima:

Adolf Resch,
Juvelier
Sfrada Porți Nr. 7.

Bune și eftine. Orológe de busunar! Bune și eftine.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiá este provădate cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă alú Praturilorú-Seidlitz de A. Moll in contra greutăților celorú mai carbicóse la stomachú și pântee, in contra cărceilorú și acrelei la stomachú, constipațiunei cronice, suferinței de ficatú, congestiunei de sânge, haemorhoidelorú și a celorú mai diferite bóle femeesci a luatú acestú medicamentú de casá o răspândire, ce creșce mereu de mai multe decenii încóce.—Prețulú unei cutii originale sigilate i fl. v. a.

Falsificațiile se vorú urmări pe cale judecătórescá.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilú numai, decât fiecare sticlá este provădate cu marca de scutire și cu plumbulú lui A. Moll.

Franzbranntwein-ulú și sarea este foarte bine cunoscutá ca unú remediu poporalú cu deosebire prin trasú (frotatú) aliná durerile de șoldiná și reumatismú și a altorú urmări de recólá. Prețulú unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebunțarea gílnicá, cu deosebire importantá pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigurézá: céstá apă de gurá conservarea sănétósá și mai departe a dințilorú. Prețulú sticlei provădate cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principalá prin

Farmacistulú A. MOLL,
C. și P. furnisorú alú curții imperiale Viena, Tuchlauben 9
Comande din provinciá se efectueázá gílnicú prin rambursá postalá.

La deposite se se céro anumitú preparatele provădate cu iscálitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite in Brașovú: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victorú Roth, Fr. Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshalmer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

Nr. 12995—1894.

PUBLICAȚIUNE.

In urma nemăntinerii condițiilor contractuale din partea arendatorú, se vorú da arenda **Marți in 20 Noemvre** antemeridian, 11 ore, in birtulú șenevcú sub castelulú Branului, cale scripturisticá de oferte, pe se se și risiculú arendatorului, nu a mețtinutú condițiunile contractuale, urmátóarele mori orașene de măcinatú in Branú, si anume:

1. Móra in Pórtá.
2. Móra Moeciulú de josú.
3. Móra in Mociulú de susú (Cheia).

Noua arenda începe din eșirei arendatorului de până a și durézá până in 31 Octomvre 1894.

Ofertele timbrate, provădate unú vadiu de 10%, continendú deodată declarațiunea, cumcă ofertulú i-suntú cunoscuté condițiunile punctú de a-se așterne celú până in 20 Noemvre, antemeridian 11 ore și trebue predate comisulú de licitație in susnumitulú localitú Branú.

Brașov, 27 Octomvre 1894.

537,2—2. Magistratulú orașenesc

Suferințe de peptú

Tusa cum și tóte bólele, catare ale canalului de respirație, gátlejd, p mání, greutate de respirație, Astma, flegme tuse mágárescá, rágușelá, gádiliturá gátú, inceputú de tuberculosá, se p depárta mai bine și mai ușorú cu in buintárea renumitulú și dupá prescrip medicalá preparatú și recomandatú **C Sf. George** pachetú a 50 cr. și prafulú aparține ceaiului prafu Sf. George, cu a 20 cr. impreună cu prescrierea in buintării. **Succesú se simte dupá câteva zile.** Mai puținú de 2 pachete nu se met. La trimitere cu posta 20 cr. multú pentru pachetare și espediatú.

Tóte comandele suntú a se ad directú la **St. Georgs-Apotheke**, Viena, Wimmergasse 33.

Sé se trimítá prețú înainte cu m datú postalú.

Mensulú trenurilorú

pe liniile orientale ale caili ferate de statú r. u. valabilú din **1 Octomvre 1894.**

Budapesta—Aradú—Teiușú										Budapesta, gara de vest—Rușava—Vercerova											
Trenú mixtú	Trenú de persón.	Trenú de persón.	Trenú de accel.	Trenú de persón.		Trenú de persón.	Trenú de accel.	Trenú de persón.	Trenú de persón.	Trenú mixtú	Orient. Expres	Trenú de persón.	Trenú de accel.	Trenú de persón.	Trenú de accel.	Orient. Expres	Trenú de persón.	Trenú de accel.	Trenú de persón.		
		10. —	8.05	2.15	pl.	Viena . . . sos.	6.02	7.20	3. —		8.36	11. —	9. —	9.15	4. —	pl.	Viena . . . sos.	5.50	7.02	7.05	
		8.05	1.55	10. —	↓	Budapesta. . . ↑	7.35	1.20	6.30		Vineri										
3.10	4.24	11.10	4. —	1.37	↓	Solnoču. . . ↑	4.31	11.22	3. —	9.30	1.30	8.30	2.25	7. —	10. —	pl.	Budapesta . . sos.	6.30	10.20	2.10	1.25
9.10	8.42	3.55	6.05	6.10	sos. }	Aradú . . . { pl. }	11.30	8.20	9.45	5.18	10.30	3.41	9.21	11.15	sos. }	Czegled. . . { pl. }	4.19	8.21	12.11	6. —	
2.30	7.25	4.30	7.05	6.30	pl. }	Glogovetú. . . ↑	11. —	8.10	8.55	7. —	10.40	3.46	9.03	11.21	pl. }	Seghecinú . . { pl. }	4.04	8.13	12.06	6. —	
2.44	7.42	4.42		6.40		Gyork . . . ↑	10.48		8.44	6.47	4.43	1.47	5.49	12.52	1.20	sos. }	12.53	5.10	10.50	10.01	
3.15	8.20	5.03		7.07		Paulșu. . . ↑	10.25		8.20	6.18	4.49	2.12	5.55	1.30		pl. }	12.26		10.45	9.53	
3.32	8.39	5.14		7.18		Radna Lipova	10.11		8.08	6.02	6.03	5.05	7.54	4.59		sos. }	9.20		8.55	7.50	
3.58	8.58	5.32	7.50	7.35		Cenopú. . . ↑	9.58	7.29	7.56	5.47	6.47	6.15	8.02	5.52		pl. }	8.28	7.13	8.49	7.42	
4.30		5.50		7.58		Berzava. . . ↑	9.25		7.24	5.09		7.26	8.49	6.57		sos. }	7.25	5.53		6.56	
4.50		6.12		8.14		Soborșinú. . . ↑	9.09		7.07	4.50		8.21	9.23	7.42		pl. }	6.48	5.10		6.28	
5.40		7. —	8.51	8.56		Zim. . . ↑	8.21	6.33	6.26	4. —		8.21	9.23	7.42		sos. }	9.33	10.25	9.10	5.39	
		7.28	9.10	9.24		Gurasada . . ↑	7.45	6.07	5.40			9.33	10.25	9.10		pl. }	11.15	10.02		4.40	
		7.54		9.50		Ilia . . . ↑	7.18		5.19							sos. }	4.35			4.40	
		8.10	9.34	10.06		Branicú. . . ↑	7.08	5.44	5.08							pl. }	3.15			5. —	
		8.28		10.24		Deva . . . ↑	6.44		4.42							sos. }	3.02		4.35	3.23	
		4.47	8.54	10. —	10.50	Simeria (Piski)	6.02	5.17	4.10	11.32	11.05	12.28	11.47			pl. }	2.46			3.08	
		5.04	9.08	10.11	11.04	Orestie . . . ↑	6.05	5.05	3.59	11.16	11.31	12.39	11.59			sos. }	2.21		4.05	2.51	
		6.10	10.06	10.37	11.43	Jibotú . . . ↑	5.09	4.40	3.18	10.37	11.37	12.56	12.16			pl. }	1.09		3.49	2.19	
		6.39	10.29		12.06	Vintul de-jos . ↑	4.14		2.56	9.03	11.37	1.11	12.31			sos. }	1. —		3.40	2.10	
		7.11	10.53		12.30	Alba-Iulia . . ↑	4.22		2.32	9.12	11.45	1.20	12.40			pl. }	11.25		7.10	5.50	
		7.28	11.07	11.01	12.44	Teiușú . . . pl.	4.04	3.59	2.14	8.53	10.55		1.40			↑					
		8.13	11.54	11.10	1.02		3.19	3.35	1.35	8.11						↑					

Brașovú—Chezdi-Oșorheiu

trenú mixtú	trenú de persón.	trenú de persón.		trenú mixtú	trenú de persón.	trenú de persón.	
4.50	8.50	3.10	pl.	Brașovú . . sos.	8.19	1.50	7.20
5.36	9.33	3.43	↓	Prejmerá . . ↑	7.41	1.20	6.42
6.49	10.46	4.35		Sepsi S. Georg.	6.35	12.29	5.36
8.33	12.40	5.55	↓	Covasna . . ↑	4.55	11.13	3.51
9.19	1.26	6.32	sos.	C-Oșorheiu . pl.	4. —	10.30	2.45

Simeria (Piski)—Petroșeni—Lupeni

trenú mixtú	trenú de persón.	trenú de persón.	trenú de persón.	trenú de persón.	trenú mixtú	trenú de persón.	trenú de persón.	trenú de persón.
	6.10	11.28	4.20	pl.	Simeria . . sos.	10.33	3.24	8.47
	7.31	12.48	6.03		Hategú. . .	9.05	2.03	7.34
	9.55	3.40	9.05	sos. }	Petroșeni . . { pl. }	6.10	11.25	5.25
	5.15	10.15	4.05	pl. }			9.48	4.54
	6.20	11.27	5.10		Vulcanú . .		8.57	3.56
	6.40	11.50	5.30	sos. }	Lupeni . . . pl.		8.25	3.21

Nota: Orele insemnate in stânga stațiunilorú suntú a se ceti de susú in josú, cele insemnate îndrepta de josú in susú. Numerii in quadrați cu linii mai neg insemnézá orele de nópte.